

ikke mere kunne forholde sig passiv. (Berg: Ja, denne Slags Reformer!). Ja, jeg maa tilstaa, at denne hører til de smaa, til de meget smaa Reformer, og naar man i Virkeligheden kan finde sig i, at denne Sag berøres af en anden Lov, saa er det for lille et Spørgsmaal til at reise en saa stor Strid om og navnlig til at give en stor konstitutionel Betydning. Det forekommer mig, at dette for en rolig og besindig Betragtning maa være Noget, som Enhver kan gaa ind paa. Men det ærede Medlem ser det jo anderledes, og det ærede Medlem ønsker ikke, at Folkethinget skal forandre den Stilling, som det tidligere har indtaget, jeg mener nemlig i den Periode, som vi nu have gennemgaaet, paa omtrent 7 Aar, hvor der har været stor Strid angaaende Magtspørgsmaalet, mest dog theoretisk. — Seg vil tillade mig at sige, at jeg dog tror, at det ærede Medlem maa være enig med mig i eet Punkt, og det er, at en rigtig god Forlaaelse mellem dette Thing og Regjeringen vist ikke let vil indtræde, førend denne Regjering har trukket sig tilbage. Seg antager, som sagt, at det ærede Medlem med mig er enig dert; det er nemlig min bestemte Overbevisning, at dette ikke vil ske tidligere. For mig er det for Næsten et underordnet Spørgsmaal, hvorledes vi staa til Regjeringen direkte. Det, der for mig er afgjørende, er, hvorledes vi komme til at staa in direkte til Regjeringen, gennem den anden Del af Repræsentationen. Men hvis nu det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skulde være enig med mig deri, at det var ønskeligt, at dette gode Forhold mellem Regjeringen og dette Thing kunde indtræde saa snart som muligt, saa forekommer det mig, at han maa være de Mænd taknemlig, der have indbragt Forslaget, idet de have gjort et Skridt ind paa den Vej, der siges at føre til ordnede Tilstande. — Og naar man hører, hvad vore Modstandere sætte som Betingelse for, at der kan ske Forandringer i Regjeringsforholdene, er det saa ikke dette, som først og fremmest fremhæves, at der indføres ordenlige Tilstande? Denne Regjering anser ikke sit Hver for endt, førend vi ere komne ind under ordnede Tilstande. Seg siger, at jeg takker dem, der have gjort deres til, at vi nu komme ind under ordnede Tilstande. Seg vil imidlertid sige, at der i mine Uttringer angaaende Regjeringen ikke ligger nogen som helst personlig Animositet imod Regjeringsens Personer. Seg for min Part lader Hans Majestæt udnævne til Ministre, hvem han vil, og naar de

blot ville forhandle med Thinget og føre Reformer frem, er det mig ligegyldigt, hvem de ere; i ethvert Fald maa vi jo finde os i det med Rolighed, eftersom vi ikke have det i vor Magt at fjerne dem paa konstitutionel Maade. Men da det ærede Medlem — det veed jeg med Visshed — har den Anskuelse, at han ikke fordrer en Folkethingsparlamentarisme — det er en Udtaalelse, hvori han har samstemmet med dette Things Flertal — men derimod efter min Formodning kunde ønske, at vi fik en rolig Tilstand tilveiebragt i Landet og en Regjering, som forstod at arbejde sammen med begge Thing, saa forekommer det mig, at det ogsaa maatte være ham magtpaaliggende, at vi kom til saa hurtig som muligt og saa meget som muligt at forhandle med det andet Thing, for at der derigjennem kunde danne sig en Parlamentarisme, om hvilken den høitærede Conscilspræsident i dette Thing med Styrke har fremhævet, at den kunde han bøje sig for. Seg mener altsaa, at det ærede Medlem, som jo naturligtvis, — det indrømmer jeg meget gerne, — staar langt oven mig i politisk Indsigt, dog ser feil i dette Punkt, naar han tror, at det er skadeligt for Folkethinget og for Lovgivningsværkets Fremme at gaa ind paa Reformer allerede nu. Det ærede Medlem kom tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt den Forsatning, vi have, var brugbar eller ikke, og han fremhævede da det, som jeg saa tidt med Forundring har hørt, at, naar der var en Regjering, som vilde være vægler mellem de to Thing, kunde Forsatningen nok bruges. Det har altid forbauset mig, at Mænd med politisk Selvstændighed, med Jølelse af, at de repræsentere Folket, kunne staa sig til Ro med at have en Forsatning, om hvilken de maa indrømme, at den ikke kan bruges, uden naar der er en Regjering, der vil tillade, at den bruges. Dette er Noget, som er saa aldeles mod min Anskuelse, at jeg ikke er i Stand til at forstaa — det kan være, at det er Bornethed fra min Side — at saadanne Mænd som f. Ex. det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kunne staa sig til Ro med at have en saa mangelfuld Forsatning (Berg: Misforstaaelse paa Misforstaaelse!). Ja, det er muligt, det faae vi vel saa at høre. Nu siger det ærede Medlem, at man her var gaaet ind paa Forslaget uden nogen Nødvendighed. Ja, mig forekommer det, at det er den haarde Nødvendighed, der har bragt Forslagsfillerne til at gjøre et Skridt hen ad den Bane, som de have gjort, naar de ville opnaa det Maal at komme